

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu recursului ordinar declarat de către avocatul Cevdari Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, în cauza penală în privința inculpatului

Niculesco Dumitru XXXXX,
născut la **XXXXX**.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 18.12.2017 – 14.08.2018;
2. Instanța de apel: 21.08.2018 – 13.02.2019;
3. Instanța de recurs: 24.04.2019 – 07.08.2019.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi (sediul Central) din 14 august 2018, Niculesco Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, și conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicare prin noua sentință, a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 11.07.2017, și stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

De asemenea prin sentință s-a soluționat soarta corpurilor delictive și s-a dispus ca cheltuielile judiciare în mărime de 128 lei, suportate pentru efectuarea raportului judiciar nr. 264 din 22.06.2017, să fie încasate de la inculpatul Niculesco Dumitru.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Niculesco Dumitru, la data de la **XXXXX**, aproximativ la ora **XXXXX**, fiind în stare de

ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile cu XXXXX XXXXX, având intenția sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în fața barului „XXXXX” din X, a aplicat forța fizică nepericuloasă manifestată prin aplicare mai multor lovituri victimei Peradze Dmitri în regiunea capului, după care a sustras deschis geanta în care se afla telefonul mobil de model „ZTE Blade 3” la prețul de 300 lei, telefonul mobil de model „Explay” la prețul de 200 lei, telefonul mobil de model „Nokia” la prețul de 100 lei, cardul bancar, actele de identitate și bani în sumă de 5000 lei. Astfel părții vătămate i-a fost cauzate un prejudiciu în proporții considerabile în sumă totală de 5600 lei.

Prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate Niculesco Dumitru a comis infracțiunea de jaf prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie anulată suspendarea condiționată a pedepsei stabilite lui Niculesco Dumitru prin sentința din 11.07.2017, cu punerea în executare a pedepsei sub formă de închisoare și ai fi stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare prin cumularea parțială a pedepselor pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis fără aplicarea amenzii.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- pedeapsa stabilită este prea blândă și neproporțională cu pericolul social a acțiunilor criminale comise. La stabilirea pedepsei prima instanță greșit a individualizat pedeapsa aplicată, neluând în considerare gravitatea infracțiunii comise, nu s-au luat în vedere acțiunile acestuia în timpul comiterii infracțiunii, gradul de pericol ce-l prezintă pentru societate a inculpatului, care anterior fiind judecat prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 11 iulie 2017, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, a săvârșit o nouă infracțiune cu intenție și cu aplicarea violenței, și deși acesta anterior a comis o infracțiune, nu a tras concluziile de rigoare și continuă să comită infracțiuni;

- de către prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face partea din categoria infracțiunilor grave, de gradul de pericol ce-l prezintă pentru societate inculpatul Niculesco Dumitru nu este angajat în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează negativ, comportamentul inculpatului, care nu a conștientizat gravitatea faptelor imputate și impactul consecințelor acțiunilor sale ilegale asupra părții vătămate, comportamentul inculpatului și atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă duc la concluzia, că pedeapsa cu suspendare condiționată aplicată față de inculpat nu v-

a duce la corectarea și reeducarea acestuia, fiind subminat în acest caz scopul pedepsei penale.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin lui Niculesco Dumitru în baza art. 187 alin.(2), lit. b), e), f) Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă în formă de 4 ani și 8 luni închisoare, fără amendă, iar în baza art. 84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Anenii Noi din 11.07.2017, cu stabilirea pedepsei definitive lui Niculesco Dumitru de 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Niculesco Dumitru a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, iar vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele.

Astfel, instanța de apel a constatat că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, prima instanță a pus accentul mai mult pe personalitatea persoanei vinovate, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a stabilit că prima instanță neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către prima instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal,

Mai mult, instanța de apel a notat că prin sentința Judecătoria Anenii Noi din 11.07.2017, lui Niculesco Dumitru i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, însă ultimul nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat, astfel știind cu certitudine că în privința sa se află în instanța de judecată pe rol cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, a comis o nouă infracțiune cu intenție.

În continuare, instanța de apel a indicat că la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Niculesco Dumitru, ține cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior a mai comis infracțiune, nu se află la

evidența medicului narcolog sau psihiatru, prezența circumstanței atenuante - repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune și a circumstanței agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

La fel, instanța de apel a specificat că a mai luat în considerare caracteristicile prezentate în privința inculpatului Niculesco Dumitru, potrivit căruia acesta este caracterizat satisfăcător la locul de trai, precum și faptul că acesta are la întreținere un copil minor.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, având în vedere circumstanțele cauzei și a personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, aplicând prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or la momentul comiterii infracțiunii inculpatul deși nu era minor, nu avea împliniți 21 de ani.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

Instanța de apel a mai stabilit că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința lui Niculesco Dumitru, este inoportună, în situația în care acesta, știind cu certitudine că în privința sa se află în instanța de judecată pe rol cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, a comis o nouă infracțiune, de jaf cu intenție.

De asemenea, instanța de apel a indicat că având în vedere că inculpatul Niculesco Dumitru, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 11.07.2017 în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de 2 ani, la caz e necesară cumularea parțială a pedepselor aplicate prin prezenta decizie cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 11.07.2017 și stabilirea unei pedepse definitive lui Niculesco Dumitru de 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cevdari Vladimir în numele inculpatului, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, pe motiv că a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel la stabilirea pedepsei n-a acordat deplină eficiență art. 75, 76 Cod penal, ce s-a soldat cu aplicarea lui Niculesco Dumitru a unei pedepse prea aspre;

- la stabilirea pedepsei instanțele de judecată contrar prevederilor art. 75 Cod penal nu au ținut cont de circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal. Astfel, Niculesco Dumitru a săvârșit infracțiunea imputată la vârsta de 19 ani, care conform art 76 alin. (1) lit. b) Cod penal se consideră ca circumstanță atenuată;

- potrivit art. 79 alin.(1) Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională. Niculesco Dumitru a reparat paguba cauzată părții vătămate, care conform art 76 alin. (1) lit. e) Cod penal se consideră ca circumstanță atenuată;

- Niculesco Dumitru are o vârstă fragedă, vina în comiterea infracțiunii imputate a recunoscut-o integral, el conștientizează că a comis o ilegalitate, se căiește sincer, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, nu este dependent de alcool sau droguri, nu se află la evidența medicului narcolog, se caracterizează pozitiv. Niculesco Dumitru are la întreținere un copil minor iar concubina este însărcinată cu al doilea copil. Aceste circumstanțe, de care n-a ținut cont instanța de judecată la judecarea apelului, denotă cu certitudine că Niculesco Dumitru ca personalitate nu prezintă pericol social și prin comportamentul său și-a făcut concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale, iar scopul pedepsei poate fi atins fără executare acesteia, or Niculesco Dumitru întrunește toate condițiile privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepse, conform art. 90 Cod penal.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat nu

îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat.

Potrivit dispozițiilor art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină, **conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului**, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Colegiul penal lărgit, verificând conținutul cererii de recurs declarate de avocatul Cevdari Vladimir în numele inculpatului, prin prisma prevederilor legale enunțate supra, atestă că de către recurent nu au fost respectate pe deplin cerințele specificate, or, deși în recurs este indicat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, recurentul prin alegațiile prezentate în susținerea acestui temei își manifestă dezacordul cu pedeapsa stabilită ca fiind una prea aspră, precum și modul de executare a acesteia, venind cu interpretarea subiectivă a circumstanțelor cauzei, care deja au fost luate în considerare de instanța de apel la stabilirea pedepsei și modului de executare a acesteia. Totodată, recurentul nu a invocat motive certe care ar justifica incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, astfel fiind afectată cerința de conținut a cererii de recurs, stipulată la art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că pe parcursul procesului penal, inclusiv în instanța de apel și în instanța de recurs ordinar, de către avocatul Cevdari Vladimir, au fost anexate două mandate de reprezentare (f. d. 29, 69, vol. II), fără însă ca acestea să fie semnate pe verso de către inculpatul Niculesco Dumitru, sau să fie prezentată o cerere scrisă a ultimului ce ar confirma împuternicirile apărătorului, ce contravine prevederilor art. 70 alin. (7) pct. 3) Cod de procedură penală.

În același context, este necesar de menționat că în corespundere cu prevederile art. 432 alin. (1), în coroborare cu art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu și judecă recursul declarat în procedura scrisă, adică fără citarea părților. Prin urmare, instanța de recurs este în imposibilitate de a constata prin audierea inculpatului dacă ultimul acceptă să fie reprezentat de către apărătorul care a declarat recurs ordinar în numele său.

Prin urmare, avocatul care declară recurs împotriva deciziei instanței de apel anexează mandatul, care urmează a fi completat în corespundere cu cerințele expuse în Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea

formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, cu modificările ulterioare.

Astfel, în mandatul prezentat, în mod obligatoriu, se va indica că avocatul este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție, iar pe verso se va indica numele, prenumele și semnătura inculpatului (pct. 6, subpct. 2) lit. a¹), b) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013).

Sub acest aspect, la caz se evidențiază faptul că pe partea verso a mandatului depus la materialele cauzei prin care avocatul Cevdari Vladimir invocă că reprezintă interesele inculpatului Niculesco Dumitru (f. d. 69, vol. II), lipsește semnătura inculpatului menționat, precum și la materialele cauzei lipsește o cerere scrisă și semnată personal de inculpat, care ar confirma consimțământul lui ca avocatul respectiv să-i reprezinte interesele în instanța de recurs ordinar.

În consecință, având în vedere cele expuse supra, Colegiul penal atestă că recursul declarat este inadmisibil, or nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut stipulate în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cevdari Vladimir în numele inculpatului Niculesco Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, în cauza penală în privința inculpatului **Niculesco Dumitru**, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma